

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus
Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua
distinctus**

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

Textvs Vigesimvs Primvs. Ingressusque Moyses medium nebulæ ascendit
in montem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

DE ORATIONE

nixum scale, ascendentes quoque & descendentes
Angelos videntur. In itinere quippe dormire, est in hoc
vita presentis transitu, a rerum temporalium amo-
re quiescere. Angelos vero ascendentes cernunt,
est cives superne patria contemplari. Hec Gre-
gorius.

TEXTVS VIGE SIMVS PRIMVS.

Ingressusque Moyses medium nebula ascendit
in montem.

a. **E**iusdem repetitio hic est. Nam verba
ista duplice de causa ponuntur, primum
quia nondum erat dictum Moysem ad mon-
tem pervenisse: deinde dicendum erat, ip-
sum quadraginta diebus & noctibus, in eo
perseverasse. De ingressu in nebulam dixe-
rat. Illud de appulso ad montem, interiecta
parenthesi a textus continuatione, avulserat:
montis ergo mentione facta apposite addit.
*Et facti ibi quadraginta diebus & quadraginta
noctibus.*

SECTIO SECUNDA.

De alijs contemplationis fructibus.

b. **E**x intima illa unione cum Deo, qui
voluntatis sue indicia, servis suis
non

tion obscure insinuare solet: oritur incredibile desiderium adducendi homines ad suum Conditorem, Deoque peccatores reconciliandi; justos arctius adiungendi. Nihil enim Deo carius, nihil pretiosius homini bus; quos tanti fecit, ut se se hominibus totum quia-
tus est, dederit, & infinita incommoda, acer-
bitates, ignominias, mortem denique infa-
meum sustinuerit. Cum ergo is tantas conso-
lationes, tamque singularia dona continuo
percipit, advertit voluntatis divinę esse, vt
proximorum salus procuretur, remque sum-
mam esse, summique pretij salutem anima-
rum, eamque summoperè Creatori placere;
non potest ei non enasci singularis zelus, quo
& in proximorum amorem feratur, eximiā
quadam animi propensione, sequē ipsum lu-
benter impendat, & sanguinem profun-
dat, vt tanti Domini voluntati respondeat.

Frustrus
extremis
contem-
plationis

T.
Zelus a-
nimarum

3. Id efficit quoque frequens cum Deo con-
gressus, vt om̄nem rerum terrenarum amo-
rem exterminet, & omnes affectus in Deum terrena-
transferat. Nam cum Deus se adeò famili-
arem ostendat homini, solus amari vult, ne-
minem amoris huius consortem admittit.
Longè minus res caducas & inanes. Nec de-
cet Dei domesticum, cum hisce vestibus, à
mundo mutuatis, in triclinium summi Do-
mini penetrare, ne ei dicatur. *Amice quomodo Matt. 22, 12.*
huc intrasti non habens vestem nuptialem? *Vestes 12.*

enim

enim sunt affectus & amor rerum; qui hominem involvunt & obligant vndique, ne manibus, & pedibus Domino suo supremo obsequi possit. Quia ergo fronte compareat famulus manicis & compedibus revinctus, alioque veltitu indutus quam deceat civem sanctorum & domesticum Dei coram summi regis throno, & Angelorum conspectu?

3. *Passiones animi eius* debet Dei amicus familiaris, omnes animi perturbationes, voluntates, desideria inanimata.

4. Ob eandem causam necessarium exire debet Dei amicus familiaris, omnes animi perturbationes, voluntates, desideria inanimata, iudicium proprium, concupiscentiam denique cum veteris hominis corpore universo; eumque Apostoli salutari consilio acquiescere decet dicentis, *renovamini spiritu mentis vestrae, & induite novum hominem, secundum Deum creatus est, in iustitia & sanctitate veritatis, Expoliantes vos veterem hominem, cum affectibus suis, & induentes novum, qui renovatur in cognitionem, secundum imaginem eius, qui creavit illum.* Dedeceat, inquam, barbaram vestem coram curia celest. deferre, & in ea gloriar. Accedit, quod huiusmodi perturbationes, non tantum dedeceant, sed plane impediant accessum ad divinum numen, & eas odit Deus tamquam origines peccatorum, quaeque hominem plane a Deo avocent, eiusque sanctissimae voluntati e diametro repugnant. Vult enim piissimus omnium parens, omnes quoque salvos fieri: Haec volunt omnes damnari, & ad

I. Timo.

2. 4.

barathrum pertrahunt. Denique in pace factus Psal. 78.
est locus eius; illæ perturbant pacem, & quan- 30.
tum in se est, Deum à nobis avertunt, ac cor
nostrum locum minus idoneum ad divinam
bonitatem suscipiendam reddunt. Si enim
Deum in nobis vivere velimus, mori ne-
cessè est, quidquid vitæ spiritus repugnat.
Traditus est Christus propter delicta nostra, & Röm. 4.
resurrexit propter iustificationem nostram. Morian- 25.
tur ergo delicta nostra & iustitiae vita locum
in nobis inveniet. Hinc B. Bernardus. Exce-
dente anima, ait, et si non vita, certè vita sensu; Serm. 5.
necessè est etiam, ut nec vita tentatio sentiatur.
Quis dabit mihi pennas, sicut columba & volabo &
requiescam? Utinam hac morte ego frequenter ca-
dam, ut evadam laqueos mortis, ut non sentiam vî-
ta luxuriantis mortifera blandimenta; ut non obstu-
pescam ad sensum libidinis, ad astum avaritiae; ad
iracundia & impatientia stimulos, ad angores soli-
itudinum, & molestias curarum. Moriatur anima
mea morte iustorum, ut nulla illæ frons illaqueat, &
nulla oblectet iniquitas. Bona mors qua vitam non
aufert sed transfert in melius. Vult ergo Ber-
nardus nos acriter insistere mortificationi,
quia dum vixerint in nobis passiones, Deus 4.
nobiscum familiariter vivere recusabit. *Fructus*

5. Ultimus contemplationis fructus am- Compê-
plissimus est. Est enim via compendiosa, diu per
qua facillimè perfectionem assequamur. *sectionis*
Qui enim Deo permanenter colloquitur, eius *assequu-*
au- de.

aurem habet apertam ac benignam; per quam quidquid velit potest obtainere. Et sane si anima Dei sponsa & dicitur, & sit: quid ei in thalamo a sponso recusari poterit? Adde virtutum omnium in contemplatione sum esse perpetuum, auxilia maxima: stimulari, item increpari, reprehendi que hominem, si proficere, desinat: mirum perfectionis in Deo exemplar cotineri: & videri ea pulchritudinis specie moveri, incitari, vrgeri ad imitationem; displiciturum summo Numini, si quis aliter se gerat, si parentis similitudinem non emuletur. Huc facit quod diximus homini exi desiderijs & affectibus seculi, animi perturbationibus, vitiorum odio inflammari, que vitia ac defectus cum absunt: quid superest animae, nisi ut tota feratur in amorem virtutis, & sui Conditoris?

Hoc argumentum præclarè à Beato Gregorio tractatur.
Lib. 2. in Qui sunt (air) in sancta Ecclesia thalami, nisi ex Ezech. rum corda, in quibus anima per amorem, sponso in hom. 15. visibili iunguntur, ut eius desiderio mens at deat, nulla iam quæ in mundo sunt concupiscat; praesentis vita longitudinem, pœnam reputat, exire festinet & amoris amplexu in celestis sponsione requiescere. mens itaque quæ iam talis est, nullam praesentis seculi consolationem recipit, sed ad illam quam diligit medullitus suspirat, servet, anhelat, anxiatur, vilis fit ipsa salus sui corporis;

Cant. 5. quia transfixa est vulnere amoris, Vnde & in can-

NVI
432

In dicitur; vulnerata caritate ego sum.

Cant. 5

TEXTVS VIGESIMVS SE-
CVNDVS.

Et fuit quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

De mora in oratione tenenda, & eius causis.

1. **M**odus loquendi scripturæ est, & *Quid dicitur* maxime apud Hebræos: Nam dies 40, es naturalis tempus lucis & noctis continet. Nihilominus cum dicimus aliquid factum die aliquo, ei qui fecit præsupponimus, quietus tempus non fuisse negatum. Ut qui negotia gerunt in curia, vesperi domum redeunt, in cubiculum, lectumque se recipiunt, & quietis elapsso tempore rursum exurgunt & negotia resumunt.

2. Tu vero Moyses dic nobis, quod tibi divisorum in monte, quod te post diei imo diu Moy- quadraginta dierum labores singulos exant- ses in mo latos recipiebas? Quod tibi cubile capiendo te habes somno? Ex qua montis Sinai parte? Quis ti- rit, bi mensam parabat? Et quibus dapibus reficiebas? Quinam tibi administri? Qui men- sa tuae convictores ac convivæ? Sane ieunavit quadraginta diebus & quadraginta noctibus Moyses; nam & Elias idem exercuit; postmodum Christus sacravit, omnium rex atque

Ecc

fac-